

پاسخ تشریحی

شانزدهمین المپیاد کامپیوتر

۱. حاصل عبارت داده شده به ازای مقادیر مختلف برای x_1 ها از ۰ تا ۳۳ متغیر است. تنها در ۴ مورد ۰، ۱، ۳۲ و ۳۳ متغیرهای از x_1 تا x_8 شبیه هم هستند (در مورد ۰ و ۱ هر پنج متغیر برابر ۰ و در مورد ۳۲ و ۳۳ هر پنج متغیر برابر ۱ هستند). در سایر موارد اگر دو متغیر x_1 و x_2 برابر باشند می توان مقادیر آنها را با هم عوض کرد که در این صورت یک ۶-تایی جدید پدید می آید ولی x تغییر نمی کند. اگر x_1 و x_2 با هم مشابه بوده ولی با x_3 مشابه نباشند می توان مقادیر x_1 و x_2 را با مقدار x_3 جابه جا کرد. اگر x_1 ، x_2 و x_3 مشابه بوده ولی با x_4 مشابه نباشند می توان مقادیر مشابه آن سه را با x_4 تعویض کرد و بالاخره اگر x_1 ، x_2 ، x_3 و x_4 مشابه بوده ولی با x_5 مشابه نباشند می توان مقادیر آن چهار متغیر مشابه را با x_5 تعویض کرد بدون آنکه در مقدار x تغییری حاصل شود.

۲. هر n راهی یک دو شاخه دارد که باید به یکی از راه های یک m راهی وصل شود، بنابراین هر n راهی یک راه را از بین برده و n راه جدید ایجاد می کند که بر ایند آن تولید $n - 1$ راه می شود، در نتیجه تعداد کل راه های موجود با احتساب پریز اولیه به شکل زیر به دست می آید:

$$x = 1 + 10 \times (10 - 1) + 7 \times (7 - 1) + 5 \times (4 - 1) + 4 \times (2 - 1) + 100 \times (1 - 0) = 152$$

۳. افرادی که می توانند از امین رتبه بهتری کسب کنند کسانی هستند که در یکی از دو درس ریاضی و یا فیزیک (و یا هر دو) نمره بهتری از امین به دست می آورند. تعداد این افراد حداکثر می تواند $(11 - 1) + (7 - 1)$ یعنی ۱۶ باشد که در این صورت امین رتبه هفدهم را کسب خواهد کرد.

۴. حرکت به سمت راست را با t ، حرکت به سمت بالا با u و حرکت به سمت بالا راستی را با o نمایش می‌دهیم. برای آنکه مسیر طی شده از A به B به طول ۸ باشد، لازم است دو واحد از حرکات، بالا راستی، سه واحد از آن حرکات، به سمت راست و بالاخره سه واحد باقی مانده از ۸ حرکت به سمت بالا باشد. هر مسیری متناظر به خود دنباله‌ای متشکل از دو تا o ، سه تا t و سه تا u دارد و برعکس. به عنوان مثال دنباله متناظر به مسیر مشخص شده در شکل به صورت $o r r o u u r u$ می‌باشد. تعداد دنباله‌های یاد شده (شامل دو حرف o ، سه حرف t و سه حرف u) برابر $\frac{8!}{3! \times 3! \times 2!}$ یعنی 560 می‌باشد، بنابراین تعداد مسیرهای یاد شده نیز برابر همین می‌باشد.

۵. عددی بر ۳۴ بخش پذیر است که بر ۱۷ و ۲ بخش پذیر باشد و نیز عددی بر ۳۸ بخش پذیر است که بر ۱۹ و ۲ بخش پذیر باشد. اگر در جدول 5×5 ، دو عدد ۱۷ و ۱۹ هم‌سطر و یا هم‌ستون نباشند، آنگاه منظم کردن آن جدول غیر ممکن است زیرا مجموع تعداد کل خانه‌هایی که حداقل با یکی از آن دو عدد هم‌سطر و یا هم‌ستون هستند برابر ۱۴ می‌باشد که برای منظم شدن آن جدول لازم است هر یک از آن ۱۴ خانه عددی فرد باشد، در حالی که تعداد اعداد فرد باقی مانده برابر ۱۱ می‌باشد. و اما اگر در جدول 5×5 ، دو عدد ۱۷ و ۱۹ هم‌سطر و هم‌ستون باشند (که این کار به 200 طریق ممکن است، زیرا عدد ۱۷، ۲۵ انتخاب و سپس عدد ۱۹، ۸ انتخاب در پیش روی خود دارند)، آنگاه مجموع تعداد کل خانه‌هایی که حداقل با یکی از آن دو عدد هم‌سطر و یا هم‌ستون هستند برابر ۱۱ می‌باشد (در جدول مقابل آن خانه‌ها با o نشان داده شده‌اند) که پر کردن آن ۱۱ خانه با ۱۱ عدد فرد به $11!$ طریق ممکن است. پر کردن ۱۲ خانه باقی مانده با ۱۲ عدد زوج نیز به $12!$ طریق انجام می‌شود که در کل جواب مورد نظر $12! \times 11! \times 25 \times 8$ به دست می‌آید.

	o		o	
o	۱۷	o	۱۹	o
	o		o	
	o		o	
	o		o	

۶.

$$x_0 = 100 - 4(x_1 + 4x_2 + 16x_3) \Rightarrow x_0 = 4k \Rightarrow x_0 = 0$$

$$x_0 = 0 \Rightarrow x_1 + 4x_2 + 16x_3 = 25 \Rightarrow x_1 = 4L + 1 \Rightarrow x_1 = 1$$

$$x_1 = 1 \Rightarrow x_2 + 4x_3 = 6 \Rightarrow (x_2, x_3) = (2, 1) \text{ یا } (-2, 2)$$

$$\Rightarrow x_0 + x_1 + x_2 + x_3 = 4 \text{ یا } 1$$

۷. ماشین سفید پشت پراید است، بنابراین پراید سفید نیست. از طرف دیگر پراید طوسی نیز نیست چون دوو طوسی است، پس پراید سیاه بوده و به ناچار پژو نیز سفید خواهد بود. ماشین علی پراید نیست چون جلوی پراید پارک شده است، همچنین ماشین سیامک نیز پراید (سیاه) نیست، بنابراین پراید متعلق به بهروز است. ماشین علی جلوی پراید و ماشین سفید پشت پراید پارک است به این معنا که ماشین علی سفید نیست، بنابراین ماشین علی دوو بوده و ماشین سیامک نیز پژو است.

۸. مسأله مانند آن است که بعضی خانه‌های سیاه موجود در چهار ستون اول را چنان منتقل کنیم که در نهایت صفحه شطرنجی شود. در هر انتقال هر خانه سیاه فقط قادر است به خانه سفید مجاورش (در

	۱	۲	۳	۴
○	۱	۲	۳	۴
	۱	۲	۳	۴
○	۱	۲	۳	۴
	۱	۲	۳	۴
○	۱	۲	۳	۴
	۱	۲	۳	۴
○	۱	۲	۳	۴

صورت وجود) منتقل شود. هر انتقال یک حرکت محسوب می‌شود. بهترین حالت آن است که سیاه‌های موجود در ستون چهارم به ستون‌های هشتم و هفتم، سیاه‌های موجود در ستون سوم به ستون‌های ششم و پنجم، سیاه‌های موجود در ستون دوم به ستون‌های چهارم و سوم و بالاخره سیاه‌های موجود در ستون اول به ستون‌های دوم و اول منتقل شوند. تعداد

حرکات در این مورد در جدول مقابل نشان داده شده‌اند که در مجموع برابر ۶۴ می‌شود.

۹. به سادگی قابل درک است که هرگز با تعویض‌های یاد شده، دو عدد «○» در یک سطر و یا در یک ستون قرار نخواهد گرفت. بنابراین در هر سطر و یا ستون دقیقاً یک عدد «○» و دو عدد «۱» وجود دارد. قرار دادن یک عدد «○» در ستون اول به ۳ طریق ممکن است. قرار دادن یک عدد «○» در ستون دوم به شرطی که با «○» موجود در ستون اول هم سطر نباشد به ۲ طریق ممکن است و بالاخره این که قرار دادن یک عدد «○» در ستون سوم به شرطی که با هیچ‌یک از «○» های قبلی هم سطر نباشد برابر ۱ می‌باشد که طبق اصل ضرب جواب مورد نظر $3 \times 2 \times 1$ یعنی ۶ می‌شود.

۱۰. فرض می‌کنیم ابتدا a، سپس b و در نهایت نیز c به همین ترتیب بازی را انجام دهند. با بررسی ارقام دوم، سوم و چهارم از سمت چپ دنباله‌های داده شده، کارت افراد b، c و a در هر یک از پنج دنباله داده شده به ترتیب از چپ به راست به صورت $(10, 10, 10)$ ، $(10, 10, 01)$ ، $(10, 01, 10)$ ، $(10, 01, 10)$ و $(01, 10, 01)$ در می‌آید که در ادامه بازی دنباله‌های دوم و پنجم از سمت چپ با کارت‌های به دست آمده سازگاری دارند ولی مابقی دنباله‌ها این سازگاری را ندارند.

۱۱. به سادگی معلوم می‌شود که کوچکترین n برای رسیدن به منظور، عددی است چهار رقمی. تا قبل از ۱۲۳ باید ۱۹۹ عدد قرار گیرد. در بین اعداد یک رقمی فقط یک عدد (عدد ۱)، در بین اعداد دو رقمی فقط سه عدد (اعداد ۱۰، ۱۱ و ۱۲) و بالاخره در بین اعداد سه رقمی فقط بیست و سه عدد (اعداد ۱۰۰ تا ۱۲۲) قبل از ۱۲۳ قرار می‌گیرند که تعداد کل آنها ۲۷ می‌شود. بنابراین باید عدد چهار رقمی n چنان باشد که قبل از ۱۲۳ به تعداد ۲۷-۱۹۹ یعنی ۱۷۲ عدد قرار گیرد. معلوم است که همه اعداد از ۱۰۰۰ تا ۱۲۲۹ که تعداد آنها ۲۳۰ تا می‌باشد قبل از ۱۲۳ قرار می‌گیرند که یکصد و هفتاد و دومین آنها ۱۱۷۱ می‌باشد. بنابراین اگر n را برابر ۱۱۷۱ قرار دهیم به جواب خواهیم رسید.

۱۲. برای ۱۱ نفری که هر کدام یک پیتزای کامل می‌خورند مجموعاً ۱۱ پیتزا خریداری می‌شود. برای ۹ نفری که هر کدام $\frac{3}{4}$ پیتزا را می‌خورند مجموعاً ۹ پیتزای کامل خریداری کرده و از هر یک از پیتزاهای به اندازه $\frac{1}{4}$ برش خورده و ۵ تا از آنها را به پنج نفری که هر کدام $\frac{1}{4}$ پیتزا را می‌خورند می‌دهیم و ۴ تای دیگر را به ناچار دور می‌ریزیم.

برای ۱۳ نفری که هر کدام $\frac{1}{2}$ پیتزا را می‌خورند مجموعاً ۷ پیتزای کامل خریداری کرده و پس از تبدیل آنها به ۱۴ پیتزای نصفه، ۱۳ تای از آنها را به ۱۳ نفر مورد نظر می‌دهیم و یکی از آن نصفه‌ها را به ناچار دور می‌ریزیم. بنابراین حداقل پیتزاهای خریداری شده برابر $7 + 9 + 11$ یعنی ۲۷ می‌باشد.

۱۳. در بین آن ۱۰ نفر هیچ فردی نمی‌تواند دروغگو باشد چون جمله «شخص سمت راست من دروغگوست یا راستگو» جمله‌ای است درست. بنابراین همه افراد راستگو هستند.

۱۴. برای همه مقادیر از ۱ تا ۱۰ برای n عدد خالی بند n رقمی وجود دارد. اگر عدد $n-1$ رقمی $\overline{a_1 a_2 \dots a_{n-1}}$ خالی بند باشد، آنگاه باقی‌مانده عدد n رقمی $\overline{a_1 a_2 \dots a_{n-1} 0}$ را پیدا می‌کنیم. چون $n \leq 10$ بنابراین باقی‌مانده به دست آمده یکی از اعداد ۰ تا ۹ می‌باشد که می‌توان با تبدیل رقم ۰ به رقمی که باقی‌مانده مورد نظر است عدد n رقمی به دست آمده را مضرب n کرد.

۱۵. اگر در رشته‌ای حرفی وجود داشته باشد که n بار تکرار شده باشد، آنگاه در رشته نهایی نیز باید

حرفی وجود داشته باشد که n بار تکرار شده باشد چون هیچ یک از دو عمل یاد شده تکرار حرفی در یک رشته به تعداد n بار را تغییر نمی دهد. همچنین شرط لازم برای آنکه رشته ای بتواند از روی رشته دیگر به وجود آید آن است که تعداد حروف آنها یکسان باشد. بنابراین اگر تعداد حروف تکراری دو رشته را به صورت دنباله ای مثلاً نزولی بنویسیم باید دنباله های متناظر به دو رشته کاملاً یکسان باشد. دنباله های متناظر به کلمات داده شده در گزینه ها به شکل زیر می باشند:

$$\begin{array}{lll} \text{الف)} & (1, 1, 1, 1, 1, 1) & \text{ب)} & (3, 2, 1, 1, 1, 1) & \text{ج)} & (4, 3, 2, 1, 1, 1) \\ & (1, 1, 1, 1, 1, 1) & & (2, 2, 2, 1, 1, 1) & & (4, 3, 2, 1, 1, 1) \\ \text{د)} & (2, 1, 1, 1) & \text{ه)} & (3, 2, 2, 1, 1, 1) \\ & (1, 1, 1, 1, 1) & & (3, 2, 1, 1, 1, 1, 1) \end{array}$$

همان طور که مشاهده می شود فقط در مورد گزینه ج دو دنباله به دست با هم یکسان هستند.

$$\begin{aligned} \overline{a_r a_{r-1} \dots a_7 8} \times 4 &= \overline{\lambda a_r a_{r-1} \dots a_7} \Rightarrow a_7 = 2 & 16 \\ \Rightarrow \overline{a_r a_{r-1} \dots a_3 2 8} \times 4 &= \overline{\lambda a_r \dots a_3 2} \Rightarrow a_3 = 1 \\ \Rightarrow \overline{a_r \dots a_4 1 2 8} \times 4 &= \overline{\lambda a_r \dots a_4 1 2} \Rightarrow a_4 = 5 \\ \Rightarrow \overline{a_r a_5 5 1 2 8} \times 4 &= \overline{\lambda a_r \dots a_5 5 1 2} \Rightarrow a_5 = 0 \\ \Rightarrow \overline{a_r \dots a_6 0 5 1 2 8} \times 4 &= \overline{\lambda a_r \dots a_6 0 5 1 2} \Rightarrow a_6 = 2 \\ \Rightarrow \overline{a_r \dots a_7 2 0 5 1 2 8} \times 4 &= \overline{\lambda a_r \dots a_7 2 0 5 1 2} \Rightarrow a_7, a_8, \dots = \text{ندارد} \\ \Rightarrow \overline{a_r \dots a_7 2 0 5 1 2 8} &= \overline{\lambda a_r \dots a_7 2 0 5 1 2} \Rightarrow a_{r-1} = a_8 = 0 \end{aligned}$$

۱۷. اگر حرکت آخر با محمد باشد آنگاه او می تواند یکی از سطریهایی که قبلاً پر شده است را در نظر گرفته و مجموع اعداد موجود در آن سطر را به دست آورد، سپس اختلاف بین این مجموع با مجموع اعداد ستونی که تنها خانه خالی در آن است، را به دست آورده و آن عدد را در خانه خالی قرار می دهد و برنده می شود. و اما اگر حرکت ماقبل آخر با محمد باشد یقیناً آن خانه تنها خانه خالی در سطر (و یا ستون) خود می باشد که او می تواند مجموع اعداد یکی از ستون ها (و یا سطرها) یی پر را حساب کرده و با توجه به آن مجموع، خانه خالی را چنان پر می کند که برنده شود.

۱۸.

$$\begin{aligned}
 (\text{ارزش } x) &= -1 \times 10^9 + 9 \times 10^8 - 9 \times 10^7 + 9 \times 10^6 - 9 \times 10^5 - 9 \times 10^4 - 9 \times 10^3 + 9 \times 10^2 - 9 \times 10^1 + 9 \\
 \Rightarrow (\text{ارزش } y) &= 1 \times 10^9 - 9 \times 10^8 + 9 \times 10^7 - 9 \times 10^6 + 9 \times 10^5 - 9 \times 10^4 + 9 \times 10^3 - 9 \times 10^2 + 9 \times 10^1 - 9 \\
 &= (10 - 9) \times 10^9 - (10 - 1) \times 10^8 + \dots + (10 - 1) \times 10^1 - (10 - 1) \\
 &= 1 \times 10^{10} - 10 \times 10^9 + 2 \times 10^8 - 2 \times 10^7 + 2 \times 10^6 - 2 \times 10^5 + 2 \times 10^4 - 2 \times 10^3 + 2 \times 10^2 - 2 \times 10^1 + 1 \\
 &= 2222222221 \Rightarrow \text{مجموع ارقام} = 17
 \end{aligned}$$

۱۹. اگر عدد k فرد باشد، آنگاه یکی از دو عدد $\lfloor \frac{k}{p} \rfloor$ و $\lceil \frac{k}{p} \rceil$ زوج و دیگری فرد می باشد. اگر عدد فرد را α و عدد زوج را β در نظر بگیریم، چون دو عدد α و β متوالی می باشند، بنابراین در شمردن $f(\beta)$ تمام اعداد تولید شده، در شمردن $f(\alpha)$ نیز به کار رفته اند. در این حالت می توان تساوی $f(k) = f(\alpha) + 2$ را نتیجه گرفت چون در محاسبه $f(k)$ دو عدد k و β نسبت به اعداد تولید شده در محاسبه $f(\alpha)$ بیشتر می باشند. اگر عدد k زوج باشد، آنگاه دو عدد $\lfloor \frac{k}{p} \rfloor$ و $\lceil \frac{k}{p} \rceil$ با هم برابر می باشند که آن را θ می نامیم. در این حالت نیز با کمی دقت به تساوی $f(k) = f(\theta) + 1$ خواهد رسید.

از طرف دیگر معلوم می شود که اگر عدد k در بازه $[2^n, 2^{n+1} - 1]$ در نظر گرفته شود، آنگاه عدد α و یا θ تعریف شده در فوق، در بازه $[2^{n-1}, 2^n - 1]$ قرار خواهد گرفت، به این معنا که اگر ماکزیمم مقدار f در بازه $[2^{n-1}, 2^n - 1]$ برابر m باشد، آنگاه ماکزیمم مقدار f در بازه $[2^n, 2^{n+1} - 1]$ برابر $m + 2$ خواهد شد. ماکزیمم مقدار در بازه $[4, 7]$ برابر ۵ می باشد. بنابراین ماکزیمم مقدار در بازه های $[8, 15]$ ، $[16, 31]$ ، $[32, 63]$ ، ...، $[2048, 4095]$ ، $[4096, 8191]$ برابر ۷، ۹، ۱۱، ...، ۲۱ و ۲۳ خواهد شد. در مورد عدد ۳۹۹۹ مقدار f به شکل زیر برابر ۲۳ می شود:

$$\begin{aligned}
 3999 &\rightarrow 2000, 1999 \rightarrow 1000, 999 \rightarrow 500, 499 \rightarrow 250, 249 \rightarrow 125, 124 \\
 &\rightarrow 62, 63 \rightarrow 31, 32 \rightarrow 16, 15 \rightarrow 8, 7 \rightarrow 3, 4 \rightarrow 2, 1
 \end{aligned}$$

۲۰. اگر آرش از سه تایی (x, y, z) سه تایی $(x+y, x-y, z)$ را چنان بسازد که هر سه عدد $x+y, x-y, z$ بر ۳ بخش پذیر باشند، آنگاه خواهیم داشت:

$$\left. \begin{aligned} x-y &\equiv 0 \pmod{3} \\ x+y &\equiv 0 \pmod{3} \end{aligned} \right\} \Rightarrow 2x \equiv 0 \pmod{3} \Rightarrow x \equiv 0 \pmod{3} \Rightarrow y \equiv 0 \pmod{3}$$

بنابراین معلوم می شود شرط لازم برای آنکه آرش بتواند برنده شود آن است که سه تایی ماقبل آخر باید چنان باشد که هر سه عدد موجود در آن سه تایی بر ۳ بخش پذیر باشند. و اگر این روند را به قبل ادامه دهیم معلوم خواهد شد که سه تایی اولیه نیز باید هر سه عددش بر ۳ بخش پذیر باشد تا آرش بتواند برنده شود که در بین سه تایی های داده شده هیچ سه تایی چنین خاصیتی را ندارد.

۲۱. با تغییر یکی از ضرایب s_i ها از ۱ به -۱ و یا از -۱ به ۱ زوجیت عدد n تغییر نخواهد کرد، بنابراین اگر عددی مانند α توسط ماشین قابل نمایش باشد عدد $\alpha + 1$ قابل نمایش نخواهد بود.

۲۲. اگر هر سه رقم در بازه $[0, 7]$ و یا در بازه $[3, 9]$ باشند، آنگاه با حداکثر ۷ مرحله، به صفر خواهیم رسید (در مورد اول گردونه مربوط به بزرگترین رقم را آنقدر به عقب می چرخانیم تا با عدد متوسط برابر باشد، سپس گردونه های مربوط به آن دو رقم را آنقدر به عقب می چرخانیم تا با عدد کوچک برابر باشند و در نهایت نیز هر سه گردونه را با هم می چرخانیم تا به سه تا صفر برسیم. در مورد دوم نیز کار را با چرخاندن گردونه مربوط به کوچکترین رقم به سمت جلو ادامه می دهیم.

اگر دو رقم در بازه $[0, 5]$ و رقم دیگر در بازه $[8, 9]$ باشد نیز حداکثر مراحل کار برابر با ۷ می باشد، به این ترتیب که ابتدا عدد بزرگتر در بازه $[0, 5]$ را آنقدر به عقب می چرخانیم تا با عدد دیگر برابر باشند، سپس آن دو گردونه را با هم آنقدر می چرخانیم تا به صفر برسند (معلوم است که این مراحل حداکثر برابر ۵ می باشد)، در نهایت نیز گردونه سوم را که عددش ۸ و یا ۹ می باشد به جلو می چرخانیم تا به صفر برسد (در این مورد نظر حداکثر مراحل برابر ۲ می باشد).

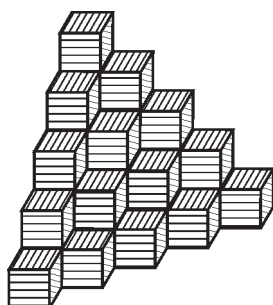
اگر دو رقم در بازه $[5, 9]$ و رقم دیگر در بازه $[1, 2]$ باشد نیز همانند بند قبلی عمل می کنیم.

۲۳. تعداد مسیرهای به طول i ($2 \leq i \leq 14$) در جدول زیر مشخص شده است:

طول مسیر	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴
تعداد مسیر	۱۳	۲۴	۲۲	۲۰	۱۸	۱۶	۱۴	۱۲	۱۰	۸	۶	۴	۲

۲۴. حجم مورد نظر به شکل مقابل می باشد که

دارای ۳۵ مکعب واحد می باشد:

۲۵. شرط لازم و کافی برای آنکه سوراخ‌های یک مستطیل $n \times m$ ، طلایی باشد آن است که n مضربی از

m باشد. این موضوع در شکل مقابل نشان داده شده است.

فرض می کنیم مستطیل $n \times m$ مطابق شکل مقابل دارای سوراخ

طلایی باشد، آنگاه پرتوهای ورودی و خروجی از تلاقی با یکدیگر k عدد

مستطیل $a \times b$ ایجاد می کنند که طول مستطیل اولیه $(a+b)$ و $\frac{\sqrt{2}k}{2}$

عرض آن مستطیل برابر $(a+b)$ می شود، به این معنا که طول مستطیل باید k برابر عرض آن باشد

(k عددی است صحیح). بنابراین شرط لازم و کافی برای آنکه سوراخ‌های مستطیلی $n \times m$ ، طلایی باشد

آن است که n مضرب صحیحی از m باشد. معلوم است که در این حالت به غیر از دو سوراخ گوشه‌ای، مابقی

$m-1$ سوراخ همگی طلایی خواهند بود.

در بین مستطیل‌های داده شده، سوراخ‌های غیر واقع بر گوشه‌های 1384×1384 و 1384×4152

همگی طلایی اند که تعداد کل آنها $1383 + 1383$ یعنی ۲۷۶۶ می شود.

۲۶. ابتدا باید اعداد را به مبنای ۲ تبدیل کرده و آن دو را به طوری در دو سطر بنویسیم که ارقام هم مرتبه

در زیر هم قرار گیرند. چون مجموع هر دو عدد موجود در یک ستون برابر ۶۴ (که در مبنای ۲ به صورت

۱۰۰۰۰۰ قابل نمایش است) می باشد، بنابراین دو عدد موجود در یک ستون چنانند که به ازای اولین

«۱» از سمت راست در عدد پایینی، رقم متناظرش در عدد بالایی نیز ۱ است. از آن رقم به قبل هر دو رقم متناظر، در آن دو عدد تا جایگاه ششم از سمت راست، باید متفاوت باشد تا مجموع به صورت ۱۰۰۰۰۰ در بیاید. به عنوان مثال در مورد دو عدد ۴۷ و ۱۷ که در صورت سؤال اشاره شده است وضعیت، به قرار زیر می باشد:

$$\begin{array}{rcccccc} 47 & \longrightarrow & 1 & 0 & 1 & 1 & 1 & 1 \\ 17 & \longrightarrow & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ \text{جایگاه} & \longrightarrow & 2^5 & 2^4 & 2^3 & 2^2 & 2^1 & 2^0 \end{array}$$

برای تبدیل اعداد بالایی به پایینی و برعکس، کافی است در مورد ستون های به شکل « $\begin{smallmatrix} 0 \\ 2^i \end{smallmatrix}$ » که جایگاه سمت راست آن به شکل « $\begin{smallmatrix} 1 \\ 2^i \end{smallmatrix}$ » نمی باشد دقیقاً 2^i واحد از عدد بالایی برداشته و به عدد پایینی اضافه کنیم و در مورد ستون های به شکل « $\begin{smallmatrix} 0 \\ 2^i \end{smallmatrix}$ » که یک یا چند ستون بلافاصله بعد از آن به شکل « $\begin{smallmatrix} 1 \\ 2^i \end{smallmatrix}$ » می باشند، کافی است به اندازه 2^i از عدد بالایی برداشته و به عدد پایینی اضافه کنیم که 2^i جایگاه سمت راست ترین ستون به شکل « $\begin{smallmatrix} 1 \\ 2^i \end{smallmatrix}$ » می باشد که در آن دو عدد وجود دارد. در مورد اعداد ۴۷ و ۱۷ مقادیر اضافه شده به ترتیب به صورت 2^1 ، 2^2 ، 2^3 و 2^4 می باشد که از قاعده بالا پیروی می کنند. بنابراین معلوم می شود که تعداد اعداد اضافه شده، برای تبدیل اعداد بالایی به اعداد پایینی یک واحد کمتر از تعداد «۱» های موجود در عدد بالایی می باشد.

اعداد از ۳۳ تا ۶۳ مجموعاً ۱۱۱ تا ۱ دارند که اگر به ازای هر یک از عدد «۱» کم کنیم معلوم می شود که تعداد مراحل لازم برابر $31 - 111$ یعنی ۸۰ می شود. در مورد ستون مربوطه به دو عدد ۰ و ۶۴ نیز یک مرحله تعویض نیاز است. بنابراین جواب مورد نظر ۸۱ می شود.

۲۷. در هر مورد بهترین تبدیل مطابق الگوریتم زی می باشد:

$$\begin{array}{l} \boxed{\frac{63}{1}} \xrightarrow{2^0} \boxed{\frac{64}{0}} \xrightarrow{2^6} \boxed{\frac{0}{64}} \xrightarrow{2^0} \boxed{\frac{1}{63}} \\ \boxed{\frac{47}{17}} \xrightarrow{2^5} \boxed{\frac{15}{49}} \xrightarrow{2^1} \boxed{\frac{17}{47}} \\ \boxed{\frac{55}{9}} \xrightarrow{2^5} \boxed{\frac{23}{41}} \xrightarrow{2^4} \boxed{\frac{7}{57}} \xrightarrow{2^1} \boxed{\frac{9}{55}} \end{array}$$

۲۸. بعد از سوت i ام شماره روی کارت‌ها به شکلی در می‌آید که در جدول زیر نمایش داده شده‌اند:

	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴
$i=0$	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	0	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0
$i=1$	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	0	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0
$i=2$	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	0	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0
$i=3$	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	0	1	0	1	0	0	0	0	0	0
$i=4$	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	0	1	0	1	0	0	0	0	0
$i=5$	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	0	1	0	1	0	0	0	0
$i=6$	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	0	1	0	1	0	0	0
$i=7$	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	0	1	0	1	0	0
$i=8$	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	0	1	0	1	0
$i=9$	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	0	1	0	1
$i=10$	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	0	1	1
$i=11$	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	1	1
$i=12$	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	1	1

۲۹. مجموعه داده شده را به شکل زیر به سه مجموعه A ، B و C افراز می‌کنیم، مجموعه A مجموعه اعدادی است که مضرب ۳ هستند، مجموعه B مجموعه اعدادی است که در تقسیم بر ۳ باقی‌مانده ۱ می‌آورند و مجموعه C مجموعه اعدادی است که در تقسیم بر ۳ باقی‌مانده ۲ می‌آورند:

$$A = \{3, 6\}$$

$$B = \{1, 4, 7\}$$

$$C = \{2, 5\}$$

برای تشکیل زیرمجموعه مورد نظر باید i عضو A ، j عضو B و k عضو C انتخاب شود که تمامی حالات ممکن در ستون‌های جدول زیر مشخص شده‌اند:

i	۰	۱	۲	۰	۱	۲	۰	۱	۲	۰	۱	۲
j	۰	۰	۰	۱	۱	۱	۲	۲	۲	۳	۳	۳
k	۰	۰	۰	۱	۱	۱	۲	۲	۲	۰	۰	۰
تعداد حالات ممکن	۱	۲	۱	۶	۱۲	۶	۳	۶	۳	۱	۲	۱

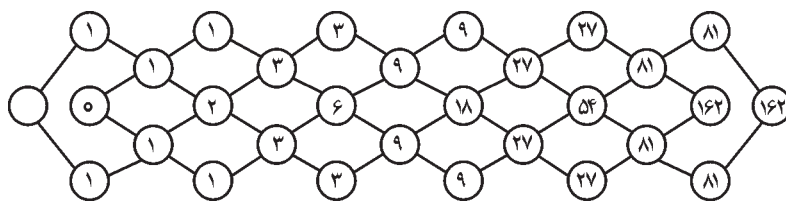
→ مجموع = ۴۴

۱	۲	۳	۴	۵
۶	۷	۸	۹	۱۰
۱۱	۱۲	●	۱۴	۱۵
۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵

۳۰. اگر خانه‌های جدول را مطابق شکل مقابل از ۱ تا ۲۵ شماره‌گذاری کنیم، آنگاه با وجود یک لوبیا در خانه شماره ۱۳ فقط خانه‌های ۲، ۴، ۶، ۱۰، ۱۶، ۲۰، ۲۲ و ۲۴ امن هستند؛ یعنی اگر فردی در خانه‌ای غیر از شماره‌های فوق لوبیایی را قرار دهد فرد دیگر برنده خواهد شد. در بین شماره‌های فوق نیز دو شماره ۲ و ۴ با

یکدیگر، ۶ و ۱۶ با یکدیگر، ۱۰ و ۲۰ با یکدیگر و بالاخره ۲۲ و ۲۴ با یکدیگر وابستگی دارند، به این صورت که اگر هر دو شماره وابسته به هم لوبیایی اختصاص داده شود، نفر بعدی می‌تواند با اختصاص دادن لوبیایی به خانه واقع در بین آن دو خانه وابسته، برنده می‌شود. بنابراین بهترین حرکات ممکن آن است که مهدی خانه ۱۰، مرتضی خانه ۴، مهدی خانه ۶ و بالاخره مرتضی خانه ۲۲ را انتخاب کند. در حرکت بعدی مهدی هر حرکتی را انجام دهد حداقل با یک لوبیا در یک ردیف ستونی، سطری و یا قطری قرار خواهد گرفت که مرتضی را در وضعیت بُرد قرار می‌دهد. در حرکت آخر مرتضی با قرار دادن لوبیا در خانه مورد نظر برنده می‌شود.

۳۱. در سمت چپ هر گره‌ای مانند m ، حداکثر دو گره مانند n و k وجود دارد. تعداد راه‌های رسیدن به گره m با مجموع تعداد راه‌های رسیدن به دو گره n و k برابر است، بنابراین تعداد راه‌های رسیدن به هر گره مطابق شکل زیر می‌باشد:

۳۲. در مورد گزینه ب، چون a در مکان ۶ قرار گرفته است معلوم می‌شود که قبل از آن مکان‌های ۳، ۴ و ۵ پر بوده است که یکی از آنها یعنی مکان ۴ توسط f پر شده است، بنابراین f قبل از a وارد جدول شده است. از طرف دیگر مکان اولیه f خانه ۶ می‌باشد که هنگام ورود به جدول در صورت پر بودن آن خانه به یک خانه دیگر می‌رود. لحظه ورود عنصر f به جدول، خانه ۶ خالی بوده است و لزومی نداشت که به خانه دیگر برود.

ترتیب ورود حروف به جدول در مورد گزینه‌های الف، ج و د به ترتیب به شکل زیر می‌تواند باشد:

الف: $a \rightarrow b \rightarrow c \rightarrow d \rightarrow e \rightarrow f \rightarrow g$

ج: $a \rightarrow c \rightarrow e \rightarrow g \rightarrow b \rightarrow d \rightarrow f$

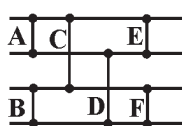
د: $a \rightarrow d \rightarrow e \rightarrow f \rightarrow c \rightarrow g \rightarrow b$

۳۳. تعداد افرادی از ردیف اول که در انتهای ساعت اول چای خورده‌اند را α و مابقی را β و این تعداد را در ردیف دوم به ترتیب γ و θ می‌نامیم، خواهیم داشت:

$$\alpha + \beta = \gamma + \theta = 10$$

$$\alpha + \beta = 13, \beta + \theta = 7$$

معلوم است که از بین دو عدد α و γ یکی زوج و دیگری فرد است. بدون آنکه به کلیت مسأله لطمه‌ای وارد شود α را زوج و γ را فرد در نظر می‌گیریم که در این صورت در انتهای ساعت دوم تعداد افرادی از ردیف اول که چایی می‌خورند برابر θ و مابقی برابر γ و نیز این تعداد در ردیف دوم به ترتیب برابر α و β به دست می‌آید. در انتهای ساعت سوم و بنابراین در انتهای ساعات فرد وضعیت افراد چایی خورده همانند انتهای ساعت اول می‌شود.

۳۴. اگر سوئیچ‌ها را مطابق شکل مقابل با A, B, C, D, E و F نام‌گذاری کنیم، آنگاه اگر وضعیت آنها را به ترتیب مطابق جدول زیر در نظر بگیریم، آنگاه به هر یک از خروجی‌های موجود در گزینه‌ها خواهیم رسید (علامت × نشان‌گر ضربدری بودن سوئیچ و علامت → نشان‌گر مستقیم بودن آن سوئیچ می‌باشد):

گزینه	A	B	C	D	E	F
الف	→	×	×	→	→	→
ب	→	→	×	→	×	×
ج	→	→	×	×	×	×
د	×	→	×	→	→	×

۳۵. اگر صابون‌های موجود در شکل را به ترتیب از چپ به راست با A، B، C و D نام‌گذاری کنیم، آنگاه بهترین حرکات به شکل زیر می‌باشد:

۱) راست: A	۲) پایین: C	۳) راست: B
۴) بالا: C	۵) پایین: D	۶) چپ: D
۷) بالا: A	۸) بالا: B	۹) بالا: D

۳۶. بهترین الگوریتم برای حرکت ماشین‌ها به شکل زیر می‌باشد:

● همه ماشین‌ها از عوارضی رد شده و ماشین‌های ۴ و ۲ در خیابان سمت راست و ماشین‌های ۵، ۶ و ۳ در خیابان سمت چپ ردیف شده و ماشین ۱ به خروجی می‌رود که در این حالت مجموعاً ۶۰ تومان عوارض پرداخت می‌شود.

● ماشین ۴ از عوارضی رد شده و در پشت آخرین ماشین سمت چپ یعنی ماشین ۳ قرار می‌گیرد که در این حالت نیز ۱۰ تومان عوارض پرداخت می‌شود.

● تنها ماشین موجود در سمت راست یعنی ماشین ۲ از عوارضی رد شده و وارد پارکینگ می‌شود که ۱۰ تومان عوارض پرداخت می‌شود.

● ماشین‌های ۵ و ۶ از عوارضی رد شده و ماشین ۶ به خیابان سمت راست و ماشین ۵ به خیابان سمت چپ و به پشت ماشین ۴ منتقل می‌شوند و در این مجموعاً ۲۰ تومان به عوارضی پرداخت می‌شود.

● ماشین‌های ۳، ۴ و ۵ که در خیابان سمت چپ و به همین ترتیب قرار دارند از عوارضی رد شده و به ترتیب در پارکینگ قرار می‌گیرند و بعد از آنها ماشین شماره ۶ از خیابان سمت راست به عوارضی رفته و از آن جا به پارکینگ منتقل می‌شود. در این حالت نیز مجموع عوارض پرداخت شده برابر ۴۰ تومان می‌باشد. با توجه به حالت بندی فوق مجموع کل عوارض برابر $40 + 20 + 10 + 10 + 60 = 140$ یعنی ۱۴۰ تومان به دست می‌آید.

۳۷. ابتدا با یک بار فشار دادن دکمه نمایش، اعداد نشان داده شده را وارد ماشین حساب کرده و آنها را با هم جمع می‌کنیم، معلوم است که حاصل این جمع برابر $(x+y) - \frac{n(n+1)}{2}$ خواهد بود. از آن جا که مقدار $x+y$ حداقل برابر ۳ و حداکثر برابر $2n-1$ می‌باشد. بنابراین حاصل عدد به دست آمده بین

$\frac{(n-2)(n-1)}{2}$ و $\frac{(n-2)(n+3)}{2}$ خواهد شد. فرض می‌کنیم آن حاصل جمع برابر α باشد. در این صورت در نابرابری $\frac{(n-2)(n-1)}{2} \leq \alpha \leq \frac{(n-2)(n+3)}{2}$ برای n بیش از دو جواب به دست نخواهد آمد. بار دیگر با فشار دادن دکمه نمایش، هر یک از اعداد نشان داده شده را به توان ۲ رسانده و با هم جمع می‌کنیم. می‌دانیم مجموع مربع اعداد از ۱ تا n برابر $\frac{n(n+1)(2n+1)}{6}$ می‌باشد، بنابراین با توجه به محدودیت به دست آمده برای n در حالت قبلی، برای $x^2 + y^2$ دو مقدار یافت می‌شود که با تشکیل یک دستگاه دو معادله و دو مجهول، مقادیر x و y به صورت منحصر به فرد پیدا می‌شود. به عنوان مثال فرض می‌کنیم مجموع داده‌ها برابر ۱۰۰۰ و مجموع مربع داده‌ها برابر ۳۰۴۷۰ باشد در آن صورت:

$$\frac{(n-2)(n-1)}{2} \leq 1000 \leq \frac{(n-2)(n+3)}{2} \Rightarrow n=45 \text{ یا } n=46$$

$$1+2+3+\dots+45 = \frac{45 \times 46}{2} = 1035 \Rightarrow x+y=35 \quad \text{اگر } n=45 \text{ آنگاه:}$$

$$1^2+2^2+3^2+\dots+45^2 = \frac{45 \times 46 \times 91}{6} = 31395 \Rightarrow x^2+y^2=925$$

در این حالت برای x و y جواب منحصر به فرد ۳۰ و ۵۰ به دست می‌آید.

$$1+2+3+\dots+46 = \frac{46 \times 47}{2} = 1081 \Rightarrow x+y=81 \quad \text{و اما اگر } n=46 \text{ آنگاه:}$$

$$1^2+2^2+3^2+\dots+46^2 = \frac{46 \times 47 \times 93}{6} = 33511 \Rightarrow x^2+y^2=3041$$

در این حالت برای x و y جواب‌های صحیحی در محدوده از ۱ تا ۴۶ به دست نمی‌آید.

۳۸. اگر x نمایشگر آن باشد که وزنه x را در کفه دوم قرار دهیم و نیز y نمایشگر آن باشد که وزنه x را از آن کفه برداریم، آنگاه الگوریتم توزین به شکل زیر خواهد بود:

$$20, 20, \dots, 20, 10, 10, \dots, 10, 5, 5, \dots, 5, 2, 2, \dots, 2, 1$$

چون وزنه ۲۰ کیلویی آخر برداشته می‌شود. بنابراین تعداد ۱۰ ها نمی‌تواند بیش از ۲ باشد، به همین دلیل تعداد ۵ ها و ۲ ها نیز نمی‌تواند بیش از ۲ باشد. بنابراین الگوریتم بیشترین توزین به شکل زیر می‌باشد:

$$20, 20, 20, 20, 20, 10, 10, 5, 5, 5, 2, 2, 1$$

۳۹. شکل داده شده از سه مؤلفه a ، b و c تشکیل شده است. برای ساختن شبکه مطلوب باید به یکی از دو شکل $a \rightarrow b \rightarrow c$ و یا $a \rightarrow b \leftarrow c$ برسیم که تعداد کل حالات رسیدن به هر یک از آنها به ترتیب به شکل زیر به دست می آید:

$$a \rightarrow b \rightarrow c \quad (I)$$

- انتخاب یک مؤلفه از سه مؤلفه برای آنکه نقش a را بازی کند (این کار به ۳ طریق ممکن است).
- انتخاب یک رأس از رئوس آن برای آنکه از آن رأس فلشی خارج شود (این کار نیز به ۳ طریق ممکن است).
- انتخاب یک مؤلفه از دو مؤلفه باقی مانده برای آنکه نقش b را بازی کند (این کار به ۲ طریق ممکن است).

- انتخاب یک رأس از رئوس b برای آنکه فلشی به آن وارد شود (به ۳ طریق).
  - انتخاب یک رأس از رئوس b برای آنکه فلشی از آن خارج شود (به ۳ طریق).
  - انتخاب یک رأس از رئوس c برای آنکه فلش خارج شده از b به آن وارد شود (به ۳ طریق).
- طبق اصل ضرب تعداد کل طرق در این حالت برابر $3 \times 3 \times 2 \times 3 \times 3 \times 3$ یعنی ۴۸۶ می شود.

$$a \rightarrow b \leftarrow c \quad (II)$$

- انتخاب یک مؤلفه از سه مؤلفه برای آنکه نقش b را بازی کند (به ۳ طریق). [البته مشخص است که دو مؤلفه a و c هم نقشند].
  - انتخاب یک رأس از رئوس a و یک رأس از رئوس c برای آنکه فلش هایی از آنها خارج شود (3×3 طریق).
  - انتخاب یک رأس از رئوس b برای وارد شدن فلش خارج شده از a و یک رأس (نه لزوماً متمایز از قبلی) از رئوس b برای وارد شدن فلش خارج شده از c (3×3 طریق).
- در این حالت نیز مجموع کل طرق برابر $3 \times 3^2 \times 3^2$ یعنی ۲۴۳ می شود.
- با توجه به حالت بندی فوق جواب مورد نظر $486 + 243$ یعنی ۷۲۹ به دست می آید.